

оцінки майна, а також за власною ініціативою суб'єкта оціночної діяльності. Підставою для проведення рецензування є письмовий запит до осіб, які відповідно до цієї статті мають право здійснювати рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна).

Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) може виконувати оцінювач, який має не менш ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна, експертні ради, що спеціально створені саморегульними організаціями оцінювачів з метою контролю за якістю оцінки майна, яка проводиться оцінювачами – членами саморегульвної організації, оцінювачі, які мають не менш ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна та працюють у Фонді державного майна України, а також інших органах, зазначених у статті 5 цього Закону.

Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна), якщо зазначена оцінка погоджується, затверджується або приймається органом державної влади або органом місцевого самоврядування, є обов'язковим.

Якщо письмовим запитом про необхідність проведення рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) встановлюється вимога щодо надання висновку про вартість майна, така вимога задовольняється шляхом проведення оцінки майна. У цьому випадку рецензент здійснює або забезпечує здійснення оцінки майна в порядку, встановленому нормативно-правовими актами з оцінки майна.

Рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) оцінювачем, який працює в органі державної влади, на запити органів державної влади або у зв'язку з виконанням своїх посадових обов'язків здійснюється в межах повноважень, визначених посадовими інструкціями. Якщо запитом органу державної влади передбачено надання висновку про вартість майна і підготовка зазначеного висновку вимагає проведення незалежної оцінки, органи державної влади забезпечують її проведення у порядку, встановленому цим Законом.

В інших випадках рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна) здійснюється на платній основі.

Розділ III НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАЙНЯТТЯ ОЦІНОЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Стаття 14. Професійна підготовка оцінювачів

Професійна підготовка оцінювачів здійснюється закладами освіти, які уклали договори про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів з Фондом державного майна України.

Професійна підготовка оцінювачів складається з навчання за програмами базової кваліфікаційної підготовки та підвищення кваліфікації. Загальні

вимоги до навчальних програм (далі – Загальні вимоги) встановлюються Фондом державного майна України. Фонд державного майна України та саморегульвні організації оцінювачів спільно здійснюють контроль за якістю професійної підготовки оцінювачів.

Базова кваліфікаційна підготовка складається з кваліфікаційних модулів, які включають лекційні, практичні заняття, зокрема такі, що передбачають стажування, складання звітів про оцінку майна за відповідними видами майна. Тривалість базової кваліфікаційної підготовки становить не менше одного року з дати початку навчання. Після закінчення навчання за програмами базової кваліфікаційної підготовки фізичні особи складають кваліфікаційний іспит.

У разі нескладення кваліфікаційного іспиту протягом трьох років з дати завершення базової кваліфікаційної підготовки зазначені особи проходять повторну базову кваліфікаційну підготовку для допуску до складення кваліфікаційного іспиту. У разі успішного складення кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення про присвоєння кваліфікації оцінювача.

На підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про присвоєння кваліфікації оцінювачу Фонд державного майна України приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та внесення відповідної інформації до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності.

Для забезпечення належного рівня професійних знань та навичок оцінювач повинен постійно підвищувати свою кваліфікацію. Підвищення кваліфікації оцінювача може здійснюватися за такими видами: навчання за професійною програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах з питань оцінки майна та професійної оціночної діяльності, науково-педагогічна (викладацька), методична діяльність у сфері оціночної діяльності.

Оцінювачі зобов'язані підтверджувати підвищення кваліфікації в межах напрямів оцінки майна, що зазначені у кваліфікаційному свідоцтві оцінювача, кожні два роки з дати отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача. Підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача здійснюється відповідно до Загальних вимог.

За результатами підтвердження підвищення кваліфікації Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів приймає рішення про зарахування або незарахування підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія оцінювачів не зараховує підтвердження підвищення кваліфікації оцінювача у разі невідповідності проходження підвищення кваліфікації Загальним вимогам.

На підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії оцінювачів про зарахування підтвердження підвищення кваліфікації Фонд державного майна України приймає рішення про видачу нового кваліфікаційного

свідоцтва оцінювача та внесення відповідної інформації до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності.

Стаття 15. Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача та порядок його видачі

Кваліфікаційне свідоцтво оцінювача (далі – кваліфікаційне свідоцтво) є документом, що підтверджує достатній професійний рівень підготовки оцінювача для здійснення професійної оціночної діяльності та надає право фізичній особі на здійснення професійної оціночної діяльності в межах напрямів, визначених кваліфікаційним свідоцтвом, а також підтверджує реєстрацію оцінювача в Державному реєстрі оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності. Форма кваліфікаційного свідоцтва встановлюється Фондом державного майна України. Право на отримання кваліфікаційного свідоцтва набувають фізичні особи, які мають кваліфікацію вищої освіти не нижче шостого рівня Національної рамки кваліфікацій та першого цикла вищої освіти Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти (рівень бакалавр), пройшли навчання за програмою базової підготовки та успішно склали кваліфікаційний іспит або підтвердили підвищення кваліфікації оцінювача.

Кваліфікаційні свідоцтва підтверджують професійну підготовку оцінювача за такими напрямками оцінки майна відповідно до програм базової кваліфікаційної підготовки:

оцінка об'єктів нерухомого майна (нерухомості) та прав на них;

оцінка рухомого майна;

оцінка бізнесу, інтересів у бізнесі, фінансових інструментів та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Строк дії кваліфікаційного свідоцтва становить два роки з дати його видачі.

У разі втрати або пошкодження кваліфікаційного свідоцтва видається його дублікат.

У разі зміни прізвища, імені або по батькові оцінювача, інших відомостей, зазначених у кваліфікаційному свідоцтві, таке кваліфікаційне свідоцтво підлягає переоформленню.

Фонд державного майна України приймає рішення про видачу кваліфікаційного свідоцтва, його дубліката або про переоформлення кваліфікаційного свідоцтва на підставі заяви про видачу кваліфікаційного свідоцтва оцінювача та про внесення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності (далі – заява) протягом 10 робочих днів з дати надходження заяви до Фонду державного майна України.

У заяві зазначається інформація про:

заявника (прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) оцінювача);

контактні дані (адреса задекларованого/зареєстрованого місця проживання, адреса для листування, номери телефонів, електронна адреса);

унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

серію (за наявності) та номер паспорта;

підтвердження відсутності непогашеної судимості;

реквізити документа, що підтверджує здобуття вищої освіти;

повідомлення про членство в саморегульвній організації оцінювачів (за наявності);

інші відомості.

До заяви додаються копія документа, що підтверджує внесення плати за видачу кваліфікаційного свідоцтва, копія документа про вищу освіту та інші документи (їх копії), що підтверджують інформацію, зазначену в заяві.

За видачу кваліфікаційного свідоцтва, його дубліката або переоформленого кваліфікаційного свідоцтва справляється плата в розмірі 10 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 1 січня календарного року, в якому справляється зазначена плата. Зазначена плата спрямовується відповідно до вимог законодавства.

У разі якщо Фонд державного майна України встановить, що заяву подано з порушенням частин сьомої і восьмої цієї статті, така заява залишається без руху до усунення заявником недоліків, про що заявник повідомляється в порядку, визначеному Законом України «Про адміністративну процедуру». Усунення заявником недоліків здійснюється у строк, що не перевищує 14 календарних днів. При цьому строк розгляду заяви продовжується на строк залишення її без руху.

Фонд державного майна України відмовляє у видачі кваліфікаційного свідоцтва за наявності хоча б однієї з таких підстав:

недійсність, недостовірність хоча б одного з документів, доданих до заяви, визначених частинами сьомою і восьмою цієї статті;

наявність у фізичної особи непогашеної або незнятої судимості за вчинення кримінального правопорушення, накладення протягом останнього року адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

наявність резидентства (громадянства) держави, що здійснює збройну агресію проти України (у розумінні Закону України «Про оборону України»), або держави-окупанта, визнаної такою відповідно до закону;

наявність фізичної особи у переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

неподання фізичною особою документів у строк, встановлений частиною десятою цієї статті, або подання невиправлених (частково виправлених) документів;

подання до Фонду державного майна України заяви пізніше ніж через три роки з дати складення кваліфікаційного іспиту.